

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 13CoE/158/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714220505
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7714220505.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a z členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Natálie Štrkolcovej v exekučnej veci oprávneného: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, D. B., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Dagmarou Kováčovou, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 46, pod sp. zn. EX 5471/14, o vymoženie 331,94 Eur a trov exekúcie, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.07.2020, č. k. 8Er/844/2014-46, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietla.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky s príslušenstvom voči povinnej na základe rozsudku sp. zn. 5C/117/2012 zo dňa 24.09.2012, ktorý vydal Okresný súd Michalovce. Okresný súd Michalovce následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) s poukazom na žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, po zistení, že podaný návrh spĺňa zákonné predpoklady 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ho poveril vykonaním tejto exekúcie. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 36 ods. 2, § 243h ods. 1 a § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 100 ods. 1, § 110 ods. 1 a § 112 Občianskeho zákonníka a uviedol, že základ nároku oprávneného vyplýva z exekučného titulu, ktorým je súdne rozhodnutie - rozsudok sp. zn. 5C/117/2012 zo dňa 24.09.2012, ktorý sa stal vykonateľný dňa 02.02.2013. Na počítanie lehôt sa na skúmanie uplynutia premlčania nároku aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Keďže dlžník svoju pohľadávku v danej lehote dobrovoľne neuhradil, veriteľ podal na exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie, a to mohol urobiť do desiatich rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť, t.j. v desaťročnej premlčacej dobe plynúcej od 02.02.2013 do 02.02.2023, čo v danej lehote aj veriteľ urobil, a podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 30.05.2014. Predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 30.05.2014 (v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku), keď bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie od oprávneného. Z uvedeného vyplýva, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v lehote. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k premlčaniu vymáhanej pohľadávky, v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku. Súd preto nevyhovel námietkam povinnej proti exekúcii. Nakoľko povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiadne právne relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mal súd za to, že existuje dôvod na zastavenie exekúcie ani žiadne právne relevantné

skutočnosti, ktoré by vyvracali dôvodnosť podaného návrhu na vykonanie exekúcie, na základe ktorého by po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená z toho dôvodu návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie povinná v zákonnej lehote a poukázala na § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka a uviedla, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu preto žiadala exekúciu zastaviť .

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podala povinná v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné.

5. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého uznesenia, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (387 ods. 2 CSP).

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím námietkam povinnej odvolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. V posudzovanom prípade je exekučným titulom, ktorým je súdne rozhodnutie - rozsudok sp. zn. 5C/117/2012 zo dňa 24.09.2012, ktorý sa stal vykonateľný dňa 02.02.2013, ktorým bola žalovanému (povinnaj) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 EUR spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 06.05.2009 do zaplatenia, a na trovách konania 101.56 Eur, a to všetko v pravidelných 20,- Eur mesačných splátkach, počnúc od 01.10.2012 do úplného vyrovnania, pod následkom straty výhody splátok.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že exekučné konanie nie je považované za štandardné sporové konanie. Účelom exekučného konania je vykonať exekúciu, pričom exekučný súd meritórne nerozhoduje a nepreskúma existenciu a obsah hmotnoprávneho vzťahu pred vydaním exekučného titulu medzi oprávneným a povinnou, naopak je viazaný exekučným titulom, skutkovým a právnym posúdením tohto vzťahu orgánom, ktorý exekučný titul vydal. Právoplatné rozhodnutie môže účastník napadnúť len mimoriadnymi opravnými prostriedkami, a to návrhom na obnovu konania, dovolaním alebo mimoriadnym dovolaním. V exekučnom konaní sa správnosť tohto rozhodnutia predpokladá, pokiaľ nenastanú skutočnosti predpokladané zákonom č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie vedenej na základe tohto rozhodnutia. V zmysle Exekučného poriadku ide o okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu (nie pred jeho vydaním) a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú dané iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 50 Exekučného poriadku).

12. V zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným, b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie, d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55), f)

po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané, g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh, l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom, m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Exekučný poriadok v § 57 odseku 1 taxatívne vymedzuje dôvody, kedy exekučný súd musí exekúciu zastaviť bez zreteľa na to, či to účastník exekučného konania navrhol (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku). Dôvodom pre zastavenie exekúcie však môžu byť len skutočnosti, ktoré nastali po právoplatnosti exekučného titulu.

14. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

15. Povinná svojimi tvrdeniami a dôkazmi predloženými súdu nepreukázala, že v prejednávacom exekučnom konaní boli dané dôvody na jeho zastavenie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 57 Exekučného poriadku, preto je jej odvolanie nedôvodné.

16. Rozsudok sp. zn. 5C/117/2012 - 36 zo dňa 24.09.2012, ktorý sa stal vykonateľný dňa 02.02.2013, proti ktorému bol podaný opravný prostriedok o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach sp. zn. 5Co/393/2012 – 60 a rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Michalovce potvrdil.

17. Na základe uvedeného odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie, čiže jeho odôvodnenie bolo presvedčivé a teda nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces ako to v odvolaní namietala povinná a v odvolaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spôsobili neprípustnosť exekúcie a jej následné zastavenie, preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

18. Námietky povinnej v podanom odvolaní smerovali proti vecnej správnosti a zákonnosti samotného exekučného titulu, resp. konaniu, ktoré mu predchádzalo. Tieto námietky povinná uplatnila v základnom konaní a odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5C/117/2012 - 36 zo dňa 24.09.2012, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní.

19. Zároveň zastaviť exekúciu z dôvodu, že nebolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, možno v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku iba v prípade, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky.

20. O takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, keďže v základnom konaní sa neuplatňoval nárok zo zmenky.

21. V štádiu exekučného konania už exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani zákonnosť postupu súdu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania môže exekučný súd vstúpiť iba v prípade, že rozhodnutie je vydané v rozhodcovskom konaní, o aký prípad v prejednávanej veci nejde.

22. Povinná nepreukázala, že v posudzovanom exekučnom konaní boli dané dôvody na jeho zastavenie tak, ako to predpokladá ust. § 57 Exekučného poriadku a takéto dôvody nezistil ani odvolací súd.

23. Exekučný poriadok pritom taxatívne určuje dôvody pre zastavenie exekúcie a tieto nemožno rozširovať.

24. Na záver odvolací súd konštatuje, že na skutočnosti, ktoré existovali pred vydaním exekučného titulu, v exekučnom konaní už nemožno prihliadať, ani ich preskúmavať, a teda v exekučnom konaní nemožno naprávať prípadné pochybenia súdu v základnom konaní, na ktorý účel slúžia riadne a mimoriadne opravné prostriedky.

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v napadnutom uznesení, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

26. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).